

Reactie internetconsultatie aanpassing Archiefwet

Algemeen

Onderstaand per artikel mijn opmerkingen. Mijn algemene indruk is dat deze wijziging geen stimulans is om het informatiebeheer conform archivalistische uitgangspunten te verbeteren. Ten opzichte van de Archiefwet 1995 verandert er weinig. Het uitgangspunt om veranderingen in kleine stapjes door te voeren is naar mijn idee niet goed. Al heel lang worden rapporten en andere signalen afgegeven dat het (archivistieke) informatiebeheer bij de overheid niet op orde is. Daar heeft de Archiefwet 1995 dus geen verandering in kunnen brengen wat een reden is om nu urgent en drastisch wetgevend in te grijpen. Een vergelijking kan worden gemaakt met de overgang van de WBP naar de AVG. Reden daarvoor was dat de WBP te vrijblijvend werd toegepast en op Europees niveau de grondrechten van de mens beter beschermd moest worden. Overigens is de AVG niet heel erg veel anders dan de WBP met uitzondering van het verantwoording, toezicht en handhavende mechanisme. Mogelijk dat daar ook het mechanisme moet worden gezocht voor verbetering van informatiebeheer bij de overheid.

Nog beter zou het zijn om de Archiefwet, de WOB en in mindere mate de WHO in één wet te integreren en de belangen in samenhang af te stemmen. In één wet is dan het belang van informatie gekaderd en samengebracht voor de verantwoordelijke overheidsorganen. Latere mutaties kunnen dan ook beter in samenhang worden afgestemd.

De belangrijkste functie van een archief is het afleggen van verantwoording, rechtsvinding en bewijsvoering. Daarmee kan de overheid zichzelf als een transparante partner naar de samenleving richten. De Archiefwet en de WOB hebben daarmee hetzelfde belang, "het kunnen aantonen van het democratisch functioneren van de democratische rechtstaat". In dat licht moet de overheid en de samenleving zoveel mogelijk dezelfde informatiepositie krijgen. Met dat uitgangspunt heb ik de artikelen becommentarieerd waarbij ik ook de denkrichting heb aangegeven waar het e.e.a. naar mijn mening naar toe moeten leiden.

Artikelgewijs

Artikel 1.1 Begripsbepaling

De term "beheerder" geeft aan dat daarmee de archivaris of algemene rijksarchivaris wordt bedoeld. In de praktijk werkt dit verwarrend. Bij de archiefvormer is ook een (gedelegeerd) beheerder van het daar gevormd archief. Bij een gemeente is dat in principe de gemeentesecretaris als er niet iets anders is geregeld. Ik stel voor om het begrip "beheerder" niet nader te duiden in de Archiefwet. Overigens wordt bij het begrip archivaris verwezen naar artikel 5.2 tweede lid. Ik ga er vanuit dat dit artikel 5.3 tweede lid moet zijn.

Wat betreft de duiding van het begrip "document" is aansluiting gezocht bij de omschrijving in de WOB. Hoewel die aansluiting enigszins is te begrijpen wordt daarmee voorbij gegaan aan de werkelijke betekenis van het woord "document". In de archiefopleidingen wordt document altijd getypeerd als "gegevens vastgelegd op een drager". Juist omdat de Archiefwet toegerust wil zijn op de digitale informatievoorziening is het gebruik van de term document af te raden. Digitaal hoeft je immers niet de drager over te brengen naar een archiefdienst. Ik stel dan ook voor om de term "document" in de context van de analoge situatie te typeren. Voor de digitale situatie zou ik uitgaan van de term "gegevens"¹. Die term sluit aan bij de AVG en dekt ook de lading van metadata die geacht wordt samen het gegevensobject (één geheel/record) over te brengen naar de (decentrale) archiefdienst.

Artikel 1.2 Afbakening met andere wetten

¹ Ik gebruik zelf verder in mijn reactie wel steeds de term "document" om onduidelijkheid met het voorstel te vermijden.

Lid 1 bepaalt dat de WHO en de WOB niet van toepassing zijn op overgebrachte documenten, tenzij bij deze wet anders is bepaald. In artikel 7.1 lid 4 wordt bepaald dat de WHO voor de toegang tot overgebrachte archieven mede artikel 7.1 lid 1 omvat. Ik begrijp hieruit dat deze wet dus wel van toepassing is waardoor artikelen 1.2 lid 1 en 7.1 lid 4 kunnen vervallen.

Lid 2 legaliseert enkele verwerkingen die specifiek met archiefprocessen hebben te maken. Met uitzondering van lid a "vervanging" betreft het processen of procedures die met de overbrengingsprocedure te maken heeft dan wel het beheer van overgebrachte archieven. In mijn optiek is de Archiefwet ook van toepassing op niet overgebrachte archieven, dus ook de vernietigbare, waar ook beheershandelingen noodzakelijk geacht kunnen worden. Omdat de AVG kader stellend is voor de Archiefwet moet in dit artikel zo compleet mogelijk worden weergegeven wat wordt bedoeld met archivering (AVG spreekt van archivering in het algemeen belang) ongeacht de fase (niet of wel overgebracht) waarin het document zich bevindt.

Artikel 2.1 t/m 2.5 verantwoordelijk overheidsorgaan van een provincie, gemeente of waterschap Hier wordt wel bepaald wie de verantwoordelijke overheidsorganen zijn en dat zij verantwoordelijk zijn voor de documenten. Naar mijn mening is niet expliciet genoeg bepaald dat deze organen verantwoordelijk zijn voor de "goede, geordende en toegankelijke staat" van de documenten. In de wettekst kan worden verwezen naar artikel 3.1. Ik ben het er mee eens dat de zorg voor het beschikbaar stellen van voldoende middelen logisch mag worden geacht bij die verantwoordelijkheid. Anders dan bij de huidige Archiefwet lijkt nu ook de beheersverantwoordelijkheid bij het verantwoordelijke overheidsorgaan te liggen in tegenstelling tot de verantwoordelijkheid die bij de gemeentesecretaris lag in het geval van een gemeente. Is dat ook de bedoeling?

Artikel 2.3 leest moeilijk en is moeilijk te begrijpen. De website van de Rijksoverheid² gaat uit van 5 vormen van intergemeentelijke samenwerking. Om compleet te zijn dienen al deze vormen dan ook aandacht te krijgen in dit artikel. De toelichting op de tekst maakt het ook duidelijker. Het hangt er namelijk ook vanaf welke bevoegdheden de deelnemers aan een intergemeentelijke samenwerking hebben gedelegeerd of gemandateerd. Het zou ook beter zijn als in de wettekst van de Wet gemeenschappelijke regelingen (WGR) een artikel is opgenomen dat een intergemeentelijke samenwerking een bepaling ten aanzien van de zorg en het beheer van documenten opneemt. Vaak wordt dit door opstellers van GR teksten niet gedaan omdat het in de WGR niet is bepaald. Je moet dan maar geluk hebben dat er door iemand aandacht aan wordt besteed.

Artikel 2.6 Beheersregels

Voor de beheerregels worden vanuit gemeentelijke organisaties modellen gebruikt die door de archiefbranche in samenwerking met de VNG worden ontwikkeld en beschikbaar gesteld. Nergens is bepaald welke elementen de beheersregels minimaal dienen te bevatten. Dat geldt ook voor de verordening die in artikel 2.2 en 2.3 wordt genoemd. Die verplichte elementen zouden ook in de Archiefregeling uitgedrukt kunnen worden.

In dit artikel dienen beheerregels opgesteld te worden voor niet overgebrachte documenten. Voor het beheer van overgebrachte documenten hoeft dus geen beheersregels opgesteld te worden. Lijkt mij wel beter als dat ook moet, zodat ook het toezicht op het beheer van overgebrachte archieven, wat later in het voorstel aan de orde komt, aan de hand van o.a. de beheerregels kan worden uitgevoerd.

Artikel 2.7 Verantwoordelijkheid na overbrenging

Lid 2 van dit artikel begint met "voor de over te brengen". Mij lijkt dit niet in overeenstemming met het uitgangspunt van dit artikel omdat het ervan uitgaat dat de documenten al zijn overgebracht. Het uitgangspunt is dat de intergemeentelijke samenwerking een archivaris en een depot moet

² <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/gemeenten/intergemeentelijke-samenwerking> geraadpleegd 19-12-2019

aanwijzen die zorg draagt voor de overgebrachte documenten en deze beheert. Feitelijk dienen zij een archiefdienst aan te wijzen van één van de deelnemers aan de intergemeentelijke samenwerking. Artikel 5.2 bepaalt al dat elke decentrale archiefdienst een archivaris heeft. Lijkt mij duidelijker om te bepalen dat een intergemeentelijke samenwerking een archiefdienst aanwijst die zorg draagt voor de overgebrachte documenten en het beheer daarover uitvoert. Dat kan dan ook een archiefdienst zijn die is opgericht vanuit de WGR.

Artikel 3.1 Goede, geordende en toegankelijke staat

Het element "passende maatregelen" maakt het mogelijk om het beheer uit te voeren op een door de verantwoordelijke passend niveau. Op zich vind ik dit een goede ontwikkeling zodat middelen verantwoord en passend ingezet kunnen worden. In de toelichting op dit artikel staat dat de verantwoordelijke in staat moet zijn om zich daarover te kunnen verantwoorden. Nergens is bepaald hoe de verantwoordelijke zich hierover zou kunnen verantwoorden en aan wie. Bij de AVG is duidelijk aangegeven dat ten aanzien van de risico's op de verwerking van persoonsgegevens een geveffectbeschermsbeoordeling uitgevoerd moet worden. Voor het in goede, geordende en toegankelijke staat brengen en houden van documenten zou een verantwoordelijke in ieder geval documenten moeten classificeren en een bewaar- en beheerbeleid aan de verschillende classificaties koppelen (min of meer gelijkwaardig aan dataclassificatie voor informatiebeveiliging). Dit moet ergens bepaald worden in deze wet of het Archiefbesluit/Archiefregeling.

Overigens lijkt deze bepaling ingegeven om voor vernietigbaar archief een lichter bewaarregime toe te passen. Rekening moet worden gehouden dat er vernietigbare dossiers zijn die een zeer lange proces- en bewaartermijn kunnen hebben. Je zou kunnen bepalen dat documenten die langer bewaard moeten worden dan 20 jaar het aan het hoogste bewaarregime moeten voldoen (evenals de over te brengen documenten).

Artikel 3.3 Vervreemding

Doelstelling van de nieuwe Archiefwet is om toegerust te zijn op de voortschrijdende digitalisering. In dat kader is het aanhouden van de mogelijkheid tot vervreemding niet meer noodzakelijk. Het verschaffen van (gewaarmerkte) digitale kopieën of geautoriseerde toegang tot de originele documenten is immers een mogelijkheid van een digitale informatiehuishouding. Dat voorkomt ook een machtigingsprocedure en andere administratieve rompslomp. Nog belangrijker is dat het archief blijft bij het archiefvormende orgaan en blijft vallen onder de geldende regels die voor dat orgaan van toepassing is.

Artikel 3.4 Tijdelijke invordering

Ik moest de toelichting lezen om te begrijpen dat het gaat om zogenaamde afgedwaalde documenten. In de wettekst kwam dat er niet zo erg uit. Overigens zou ik willen dat de originele documenten aan het archief kan worden toegevoegd, maar dat zal juridisch wel niet mogelijk zijn!

Artikel 3.5 Grondslag nadere regels

Zou in lid a ook niet de term (her)gebruik moeten worden opgenomen? Gezien mijn opmerking over artikel 3.3 betreffende vervreemding zou lid d kunnen vervallen.

Overigens valt het mij op dat in andere artikelen ook grondslagen worden opgenomen voor het bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld kunnen worden. Is het niet overzichtelijker om of alles te concentreren of daar onder te brengen waar het onderwerp van is. Eenduidigheid lijkt mij belangrijk.

Artikel 4.2 Vernietiging

Lid 4 ondervangt de mogelijkheid tot noodvernietiging. Is het niet te beperkend dat alleen de minister president regels kan opstellen? In bepaalde crisissituaties weten we niet of de minister president zijn/haar taken wel kan uitvoeren?

Artikel 4.3, 4.4 en 4.5, Overbrenging en overbrengingstermijn, Afwijking overbrengingstermijn
Het voorstel om de overbrengingstermijn te verkorten naar 10 jaar is ingegeven door het feit dat de goede, geordende en toegankelijke staat van de documenten bij de archiefvormer onvoldoende is. Door de overbrengingstermijn te verkorten wil de wetgever de verantwoordelijke overheidsorganen stimuleren hun documenten eerder in de goede, geordende en toegankelijke staat te brengen. Dat overheden hun informatie voor de overbrenging nog niet op orde hebben is een situatie die ik herken in mijn werkomgeving. Naar mijn mening is een verkorting van 10 jaar niet voldoende en moeten ook de vernietigbare documenten op orde zijn. Het doel moet zijn dat bij ontvangst en creatie van documenten de goede, geordende en toegankelijke staat van documenten is geborgd. Wat mij betreft kan de overbrenging zo snel mogelijk plaats vinden na afsluiting van het werkproces of project. In principe zijn de documenten en informatie dan ook openbaar wat recht doet aan een gelijke informatiepositie van overheid en samenleving, ook een belangrijk uitgangspunt van de nieuwe Omgevingswet. Kortom, niet de overbrengingstermijn moet maatgevend zijn, maar het moment dat de documenten en informatie openbaar moet zijn. Voor de samenleving moet dat niet pas na 10 jaar zijn als de overbrenging plaats moet vinden.

Of de term "overbrenging" volstaat moet nog worden gezien. Met de voortschrijdende digitalisering en automatisering, de ontwikkeling van de Wet open overheid en het hergebruik van overheidsinformatie is het in de toekomst nog maar de vraag of er van overbrenging (documenten aan een nieuwe beheerder overdragen) sprake is. Het rechtstreeks toegankelijk maken vanuit de bron zal mogelijk meer gaan voorkomen waardoor er geen nieuwe beheerder aan te pas hoeft te komen. Het begrip overbrenging zal dan vervangen worden door openbaarmaking van documenten en informatie. Met een digitale informatievoorziening kunnen verantwoordelijke overheidsorganen, afhankelijk of er wordt overgebracht naar een archiefdienst, gebruik maken van een rechtstreekse toegang of digitale kopiebestanden gebruiken. Opschorting van de overbrengingstermijn zou dan niet nodig hoeven te zijn. Ook een ontheffing zou niet nodig hoeven te zijn in een digitaal informatielandschap. Nadelig van ontheffingen is dat het voor ongewenste versnippering van informatiebestanden zorgen.

Artikel 5.3 Aanwijzing algemene rijksarchivaris en archivaris

Ik vraag mij af of de specificaties waar een archivaris aan moet voldoen voordat hij of zij als zodanig kan worden aangewezen volstaan. Vooral omdat in dit artikel wordt verwezen naar het begrip "archivistiek". Er wordt niet aangeduid wat archivistiek inhoud. Op Wikipedia³ betreft het voornamelijk een synoniem voor archiefwetenschap en betreft het voornamelijk de processen en procedures voor archiefvorming, -bewerking en -gebruik. Ook in de uitgave "Archiefterminologie voor Nederland en Vlaanderen" uitgegeven door Stichting Archief Publicaties in 2003 wordt archivistiek als zodanig beschreven. Dat is in essentie natuurlijk ook wel de kernkwaliteit die een archivaris moet bezitten naast de kennis en vaardigheden die hij of zij moet bezitten ten opzichten van (digitale) informatievoorziening en -beheer in het algemeen. Juist dat moet in de toekomst geborgd zijn, temeer omdat de wetsaanpassing zich ten doel stelt om toepasbaar te zijn op digitale documenten. Ik zou dan ook graag zien dat in de wet wordt opgenomen dat de archivaris voldoende kennis heeft van het informatiebeheer in het algemeen en in het bijzonder de archivistiek.

Hoofdstuk 6 Openbaarheid en beperkt openbaar archief

³ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Archiefwetenschap>; geraadpleegd d.d. 02-01-2020

Eén van de belangrijkste functies van een archief is het kunnen reconstrueren en verantwoorden van het handelen van de overheid. De Archiefwet en de WOB zijn daarin de twee belangrijkste kaders hoe overheden daar invulling aan dienen te geven. Een goed initiatief is om de gronden van de WOB door te trekken naar de Archiefwet. Het belangrijkste verschil tussen de WOB en de Archiefwet is de wijze van informatieverstrekking. De Archiefwet regelt de kosteloze inzage in documenten terwijl de WOB is gericht op informatieverstrekking. Deze twee wetten harmoniseren niet met elkaar. Daar waar voor overbrenging mogelijk wel informatie is verstrekt in het kader van de WOB, zou dezelfde informatie na overbrenging mogelijk niet openbaar zijn omdat zij tot een bestand document(en) behoort waar een openbaarheidsbeperking door het verantwoordelijk overheidsorgaan is opgelegd. Dit is niet correct omdat dit zorgt voor een ongelijke informatiepositie ten opzichte van eerdere verstrekkingen. Beter zou zijn als verantwoordelijke overheidsorganen bij het ontvangen of maken van documenten al bepalen of de informatie wel of niet openbaar is. Een goed moment om dat te bepalen is het afsluiten van een dossier/zaak/project. Omdat bij overheden vele processen terugkerend worden uitgevoerd zou dit al vooraf bepaald kunnen worden en gepubliceerd als besluit in de zin van de Algemene Bestuur wet zodat bezwaar en beroep mogelijk is. Dat bevordert een transparante overheid en dwingt de verantwoordelijke overheidsorganen tot proactief handelen. Aansluiting kan worden gezocht bij dataclassificatie in het kader van informatiebeveiliging. Bij het moment van overbrenging kan dan worden bekeken of de beperkingen in stand moeten worden gehouden. Dit houdt dus ook in dat de archivaris informatie moet verstrekken indien beperkingsgronden onderdelen van het document het gehele document of verzameling documenten zou uitsluiten van openbaarmaking. Daar komt nog bij dat vernietigbare documenten niet in aanmerking komen om documentinzage te verkrijgen. Als daar een verzoek voor is uit de samenleving zou dat toch mogelijk moeten zijn.

Artikel 7.4, 7.5 Uitlening, Toegang of uitlening verantwoordelijk overheidsorgaan

Het uitlenen van documenten aan een verzoeker kan de archivaris met artikel 7.4 uitvoeren. Daarvoor mogen alleen marginale kosten in rekening worden gebracht conform de Wet hergebruik van overheidsinformatie (WHO). Opmerkelijk omdat het hier niet gaat om hergebruik in de geest van de WHO. Er kunnen behoorlijk wat kosten aan uitlening vastzitten waarvan het de vraag is of die onder de marginale kosten vallen. Ten denken valt aan transport, verzekering, personele inspanning etc. Het geldend verklaren van de WHO is mogelijk niet kostendekkend wat er toe kan leiden dat de beheerder in het kader van artikel 7.4 lid 1 naar een argument zoekt om de uitlening niet toe te staan. Het uitlenen van overgebrachte documenten aan het verantwoordelijk overheidsorgaan is ook mogelijk. Hier is verder niet geregeld wie er voor de kosten van de uitlening moet opdraaien. Uitlening aan een verzoeker of het verantwoordelijk overheidsorgaan kan er voor zorgen dat de toegang voor anderen tot de documenten beperkter wordt. Dat is een ongewenste situatie. Juist in dit tijdperk waarbij documenten digitaal beschikbaar zijn of gemaakt kunnen worden zou het uitlenen van documenten niet meer nodig moeten zijn.

Artikel 7.6 Verzoek om toegang of uitlening

Verzoeken om beperkt openbare documenten te raadplegen kan alleen als de metadata daarvan bekend zijn bij de "verzoeker". De metadata moet dus wel toegankelijk zijn in haar context om verzoeker de mogelijkheid te kunnen bieden een verzoek in te dienen. Ik denk dat het goed is om dat ook in de Archiefwet op te nemen. Toegankelijk maken van de overbrengingsaktes volstaat niet omdat die niet de context van documenten weergeeft.

Artikel 8.3 Afschriften van authentieke akte

Deze bepaling voegt naar mijn idee niets toe aan datgene wat is bepaald in artikel 6.1. Ik vermoed dat het hier moet gaan om gewaarmerkte afschriften die enige rechtskracht bezit. Als dat wordt bedoeld dan ook zo formuleren.

Artikel 8.4 Het opnemen van bescheiden door een archiefdienst

Het is opmerkelijk dat hier de term "bescheiden" wordt gebruikt. Dit is verwarrend omdat de aanpassing van de Archiefwet bewust de term "archiefbescheiden" niet meer wordt gebruikt. Voor de eenduidigheid zou ik de term "documenten" hier aanhouden (nb, ik prefereer de term "gegevens"). Als bescheiden wordt gebruikt omdat mogelijk ook andere vormen van gegevens worden bedoeld zou ik die specificeren of duidelijk laten blijken.

Het is opvallend dat de primaire verantwoordelijkheid bij de minister of verantwoordelijk overheidsorgaan wordt gelegd. In zekere zin is dat begrijpelijk, zij zijn feitelijk de sponsor van een archiefdienst. De minister of verantwoordelijk overheidsorgaan kan deze verantwoordelijkheid delegeren of mandateren aan de aangewezen archivaris. Dat lijkt mij ook logisch gezien de kwalificaties die een archivaris dient te bezitten conform artikel 5.3 lid 4. Door de verplichte aanstelling van een archivaris en de kwaliteiten die hij/zij dient te bezitten kan naar mijn idee de verantwoordelijkheid in de Archiefwet direct bij de archivaris worden belegd.

In lid 1 staat "onderscheidenlijk de door hem aangewezen decentrale archiefdienst" wat verwarrend is omdat "hem" lijkt terug te slaan op "onze Minister". Een decentrale archiefdienst wordt aangewezen door GS, B&W of het DB van een waterschap.

Artikel 9.3, 9.4 en 9.5 Toezicht decentrale overheden, toezicht gemeenschappelijke regelingen, last onder bestuursdwang

Feitelijk verandert er weinig ten opzichte van de huidige situatie. Wel is opgenomen dat ook de gemeenschappelijke regeling toezicht geniet. Met het toezicht dat sinds jaar en dag wordt uitgevoerd is klaarblijkelijk de goede, geordende en toegankelijke niet op het gewenste niveau wat een aanleiding is voor aanpassing van de Archiefwet. Ook de voortschrijdende automatisering en digitalisering zijn aanleidingen voor aanpassing van de Archiefwet. Het toezicht en handhaving voor overheden moet dan ook anders. Er moet meer urgentie komen voor verantwoordelijke overheidsorganen om de informatievoorziening en het informatiebeheer op orde te hebben zodat alle opgemaakte en ontvangen documenten goed beheerd worden conform de Archiefwet. Als er geen directe urgentie is zullen overheden pas op het moment van overbrenging de documenten op orde brengen. Juist in een gedigitaliseerde en geautomatiseerde informatievoorziening is de kans groot dat documenten niet meer voorhanden zijn of niet integer en authentiek zijn.

In mijn voorstel om documenten nog eerder over te brengen naar een archiefdienst hoort ook een andere vorm van toezicht en handhaving. Bij de overbrenging zal steeds getoetst moeten worden of de documenten voldoen aan de Archiefwet en daaruit voortkomende normen en eisen. Bij geconstateerde onvolkomenheden kunnen dan nog herstelactiviteiten worden uitgevoerd en verbetermaatregel(en) doorgevoerd zodat een volgende keer wel wordt voldaan aan de uitgangspunten. Er ontstaat dan zo snel mogelijk één leidend bestand met document(en), beschikbaar voor overheid en samenleving (gelijke informatiepositie). In het verslag van de archivaris moet hier over gerapporteerd worden voor horizontale verantwoording. De terugkomende onvolkomenheden kunnen dan onderwerp zijn voor het handhavende orgaan ten aanzien van de decentrale overheden. Wat het handavingsgereedschap betreft, daar zou nog eens kritisch naar gekeken kunnen worden. Handhaving is op het terrein van andere wetgeving (Wet generiek toezicht), maar kan in samenhang worden gebracht. Nu kunnen er alleen sancties worden opgelegd bij wettelijke onvolkomenheden die zijn teruggebracht in de VNG archief-KPI's en als taakverwaarlozing aangemerkt kunnen worden. In mijn algemene reactie stel ik voor om de WOB, Archiefwet en WHO in één wet onder te brengen. Dan is ook meteen het toezicht geregeld op de uitvoering van de uitgangspunten van de WOB en WHO. Vooral omdat de WOB met de verwachte overgang naar de WOO concretere eisen stelt aan de toegankelijkheid en beschikbaarstelling van overheidsdocumentatie.

Artikel 10.1 Afwijking verkorting overbrengingstermijn voor bestaande documenten

Voor documenten opgemaakt of ontvangen voor inwerkingtreding van de wet geldt de overbrengingstermijn uit de in te trekken Archiefwet. Rekening moet worden gehouden met de

vorming van archiefblokken waarin zowel documenten van voor als na inwerking treden van deze Archiefwet zijn opgenomen. Het is niet gewenst om een deel na 10 jaar en het andere deel na 20 jaar over te brengen. Ik zou voorstellen in die gevallen de overbrengingstermijn uit de nieuwe Archiefwet toe te passen.